

Ліпопероксидація при свинцево-стронцієвій інтоксикації та корекції фламікаром

В эксперименте при моделировании на белых крысах свинцово-стронциевой интоксикации (ССтИ) установлено, что инкорпорированные свинец и стронций влияют на активность перекисного окисления липидов (ПОЛ) в тканях внутренних органов крыс. В печени, миокарде, селезенке, в меньшей степени - в почках при 5-суточной ССтИ наблюдается интенсификация ПОЛ, 20-суточная ССтИ сопровождается угнетением ПОЛ в печени, миокарде, почках; в селезенке продолжается процесс активации ПОЛ. Показано, что курсовое введение препарата фламікар, представляющего собой полиэкстракт рябины обыкновенной, приводит к нормализации липопероксидации в органах крыс при ССтИ плодов и способствует выведению инкорпорированных катионов тяжелых металлов свинца и стронция.

Вступ

Серед факторів, забруднюючих навколоішнє середовище істотна роль належить важким металам, які характеризуються широким спектром патогенного впливу на організм людини. Відомо, що взаємодіючи з різними функціональними групами макромолекул (карбоксильними, фосфатними, сульфгідрильними), вони впливають на активність деяких ферментів [5] і стан клітинних мембрани [11, 15]. Особливого значення в теперішній час набуває проблема поєднувального впливу катіонів різних важких металів (свинцю, ртуті, кадмію), а також сумісна їх дія з радіонуклідами, оскільки опромінені клітини більш чутливі до токсичного впливу важких металів [5, 6, 12]. Екологічна напруженість, особливо після аварії на ЧАЕС, яка викликала забруднення значних територій України свинцем і стронцієм [3, 8, 9], визначає необхідність вивчення поєднувальної дії катіонів цих металів на життєдіяльність організму. Постає проблема захисту населення від хронічних екологічних отруєнь. Чорнобильська катастрофа зумовила необхідність створення препаратів, здатних зв'язувати іони важких металів.

Інкорпоровані іони важких металів виявляють несприятливу дію на організм, зокрема, впливаючи на систему регуляції перекисного окислення ліпідів (ПОЛ), створюють тим самим основу розвитку патологічних процесів. При гострому отруенні мишей ацетатом свинцю спостерігалося зниження концентрації глутатіону і активності глутатіонтрансферази в печінці тварин [17, 18]. Введення хлориду кадмію різко стимулювало ліпоперекислення хроматину печінки щурів [4]. При вивчені гемолітичної дії свинцю *in vitro* висунуте припущення, що він, можливо, інгібує антиоксидантну систему еритроцитів, що і

призводить молізом [13]. дії свинцю детоксикуючі

Метою наслідження ліпідів (ССтI), а та фламікару, за таких металів.

Методика

Дослідження 160-180 г, які були розділені на групу). ССтI шурам ацетатом мг/кг протягом 20 днів. Групи через 10 днів отримали дозі 250 мг/к собою поліекстракт біофлавоноїди, активні речовини які капітували під час дослідження брачної.

Стан ПОЛ визначали тодом за методом засновним з яким є неіндукованому заспокоєнню. Для індукції використовували Нікотін.

Концентрації висновок: печінки, нирок, сорбційним методом «Techtron-4A» у сироватці крізь фільтр з бором реактивом (ХС) - за методом міглобінціанідні титрів (Купавно). Тодом варіаційної

Результати та обговорювання

Як видно з отриманих результатів, значне збільшення експериментальних

призводить до переокислення мембраних ліпідів з подальшим гемолізом [13]. Відомо, що в крові робочих, котрі піддавалися хронічній дії свинцю був вірогідно зменшений вміст вітаміну С, що зниило детоксикуючі можливості антиоксидантної системи організму [10].

Метою нашої роботи було вивчення стану вільноварадикального окислення ліпідів при моделюванні свинцево-стронцієвої інтоксикації (ССтІ), а також антиоксидантних і детоксикаційних властивостей фламікару, застосованого для фармакологічної корекції дії іонів важких металів.

Методика

Дослідження проведено на 48 білих щурах-самках лінії Вістар масою 160-180 г, яких утримували на стандартному раціоні віварію. Тварини були розділені на чотири групи. Контролем були інтактні щури (I група). ССтІ здійснювали щодобовим внутрішньошлунковим введенням щурам ацетату свинцю в дозі 50 мг/кг і нітрату стронцію в дозі 30 мг/кг протягом 5 діб (II група) і 20 діб (III група). Тваринам IV групи через 5 діб ССтІ одночасно з введенням солей свинцю і стронцію внутрішньошлунково додавали фламікар упродовж 15 діб у дозі 250 мг/кг. Фламікар, препарат, створений в Україні, представляє собою поліекстракт ягід горобини звичайної, вміщує каротиноїди, біофлавоноїди, есенціальні жирні кислоти, пектини та інші фізіологічно активні речовини [7]. Щурів дослідних і контрольної груп декапітували під легким ефірним наркозом через 5 і 20 діб. Для досліджень брали печінку, селезінку, нирки, серце, кров.

Стан ПОЛ визначали в тканинах щурів спектрофотометричним методом за накопиченням тіobarбітурат-активних продуктів (ТБК-АП), основним з яких є малоновий діальдегід (МДА), як при спонтанному неіндукованому (НІ), так і при індукованому (НАДФ·Н) ліпопереокисленні. Для індукції ферментативної системи в ролі проокисаданта використовували НАДФ·Н та сульфат закисного заліза [2, 14].

Концентрації свинцю, стронцію, заліза, міді, цинку в тканинах печінки, нирок, серця, стегнової кістки та крові визначали атомно-абсорбційним методом на спектрометрі «Perkin-Elmer - 403» (США), «Techtron-4A» (Австралія) [16]. Концентрацію загальних ліпідів (ЗЛ) у сироватці крові щурів визначали сульфованіловим методом з набором реактивів фірми «Lachema» (Чехія), загального холестерину (ХС) - за методом Лібермана-Бурхарта [1], гемоглобіну (Нв) - гемоглобінціанідним методом з використанням стандартного набору реактивів (Купавно, Росія). Статистичну обробку результатів проводили методом варіаційної статистики з використанням критерію t Стьюдента.

Результати та їх обговорення

Як видно з отриманих результатів визначення вмісту важких металів, значне збільшення концентрації свинцю та стронцію в органах і крові експериментальних тварин підтверджує розвиток ССтІ (табл. 1). Слід

Таблиця 1. Вміст (мг/100 г сухої наважки) свинцю та стронцію в органах щурів при свинцево-стронцієвій інтоксикації (ССтІ) і корекції фламікаром ($n = 6$)

Об'єкт дослідження	Контроль	Після інтоксикації		Введення фламікару
		через 5 діб	через 20 діб	
Свинець				
Кров	0,2±0,55	1,35±0,157*	1,80±0,056*	0,72±0,113**
Стегнова кістка	4,6±0,60	16,0±1,60*	27,7±1,50*	17,5±2,20**
Печінка	10,9±0,85	-	42,9±9,60*	6,42±0,65**
Нирки	2,7±1,14	-	13,1±1,67*	12,20±0,95
Селезінка	3,4±2,10	-	22,4±4,50*	18,3±1,10
Серце	2,8±1,20	-	7,6±1,75	5,37±0,96
Стронцій				
Кров	$(8,7\pm0,53)\cdot10^{-3}$	$(32,5\pm5,90)^{**}\cdot10^{-3}$	$(38,0\pm9,86)^{*}\cdot10^{-3}$	$(18,1\pm4,0)\cdot10^{-3}$
Стегнова кістка	39,0±1,14	127,0±13,8*	130,4±8,25*	116,0±7,50
Печінка	0,31±0,070	-	0,67±0,98*	0,70±0,82
Нирки	0,25±0,082	-	0,96±0,11*	0,49±0,016**
Селезінка	0,28±0,051	-	0,86±0,173*	1,21±0,97
Серце	0,22±0,101	-	0,83±0,143*	0,40±0,089**

Примітка. Тут і в табл. 2, 3, 4 * достовірні зміни порівняно з контролем, $P<0,05$ ** достовірні зміни порівняно з ССтІ (20 діб).

відмітити більш швидке накопичення стронцію в крові та стегновій кістці щурів на відміну від свинцю.

Дослідження ліпопероксидації при ССтІ в життєважливих органах щурів за накопиченням вторинних продуктів ПОЛ довели, що характер змін концентрації ТБК-АП при двох строках ССтІ, 5 і 20 діб, різний (табл. 2). Через 5 діб після введення солей свинцю та стронцію в печінці, селезінці і міокарді щурів відмічено значне збільшення вмісту ТБК-АП, а в нирках менше. Різко інтенсифікуються процеси ПОЛ при спонтанному та індукованому НАДФ·Н-залежному ліпопереокисленні. В міокарді та печінці активування ПОЛ більш виражена при спонтанному процесі, в селезінці щурів переважає накопичення ТБК-АП при ферментативній ліпопероксидації. Після 20-добової ССтІ ефект інтенсифікації процесів ПОЛ, який спостерігався через 5 діб, зберігається лише в селезінці, в інших органах цей показник нормалізується (див. табл. 2). Це пов'язане, можливо, з компенсаторною мобілізацією власної антиоксидантної системи.

При ССтІ змінюється і ряд показників, які характеризують загальний клінічний стан дослідних тварин. Так, під впливом введення важких металів уже через 5 діб знижується рівень гемоглобіну крові;

Таблиця 2. стронцієвій інто-

Об'єкт дослідження	КІ	НІ	
		НІ	НІ

Печінка 136±22

Нирки 67±6

Селе- зінка 60±6

Серце 51±5

Таблиця 3. (ммоль/л) у си- інтоксикації та

Показники

Гемоглобін

Загальні ліпіди

Загальний холе-

стерин

Загальний холе-

стерин у печінці

можливо, про- при продовж

Концентра- після введен- але до 20-ї збільшення є щурів синте- іонами свинця нах печінци

Розвиток с- незамінних м- централіза- з- збільшується, цитів, яке є Як відомо, індукції ПОЛ

Таблиця 2. Концентрація малонового діальдегіду в органах щурів при свинцево-стронцієвій інтоксикації і корекції фламікаром ($M \pm m$, $n = 9$)

Введення фламікару	Об'єкт дослід- ження	Контроль		Інтоксикація				Введення фламікару	
				через 5 діб		через 20 діб			
		НІ	НАДФ·Н	НІ	НАДФ·Н	НІ	НАДФ·Н	НІ	НАДФ·Н
2±0,113**	Печінка	136±22,1	722±41,0	247±29,0*	803±54,0	148±33	608±81,4	151±8,4	578±43,2
5±2,20**	Нирки	67±6,9	289±25,8	86±12,1	310±28,6	72±4,3	276±15,4	76,4±4,7	259±14,3
2±0,65**	Селезінка	60±6,2	139±12,5	84±7,8*	266±31,4*	91±7,6*	276±27,0*	69,0±1,9	187±25,7**
2,20±0,95	Серце	51±5,8	128±17,6	79±6,9*	175±22,9	64±8,2	102±9,3	58,2±4,9	103±15,4
3,3±1,10									
37±0,96									

Таблиця 3. Вміст гемоглобіну (%), загальних ліпідів (г/л), загального холестерину (ммоль/л) у сироватці крові та в печінці щурів, (мг/100 г), при свинцево-стронцієвій інтоксикації та дії фламікару ($M \pm m$, $n = 9$)

Показники	Контроль	Після свинцево-стронцієвої інтоксикації		Введення фламікару
		5 діб	20 діб	
Гемоглобін	14,0±0,60	11,8±0,55*	10,9±0,49*	13,8±0,94**
Загальні ліпіди	2,14±0,120	1,63±0,146*	2,02±0,128	2,21±0,130
Загальний холестерин	2,47±0,03	2,25±0,08	3,03±0,17*	2,88±0,18**
Загальний холестерин у печінці	43,85±2,23	40,00±1,82	37,00±1,69*	45,38±1,73**

можливо, проходить пригнічення біосинтезу гему [8], яке посилюється при продовженні інтоксикації (табл. 3).

Концентрація загальних ліпідів в сироватці крові щурів через 5 діб після введення солей свинцю та стронцію та стронцію зменшується, але до 20-ї доби повертається до норми, можливо, в наслідок збільшення вмісту холестерину в крові доослідних тварин. У печінці щурів синтез холестерину, ймовірно, інгібується інкапсурованими іонами свинцю та стронцію, оскільки знижується його вміст у тканинах печінки (див. табл. 3).

Розвиток ССтІ протягом 20 діб впливає на вміст в органах щурів незамінних мікроелементів (табл. 4). У печінці щурів знижується концентрація заліза і цинку, а в селезінці щурів вміст заліза збільшується, що зв'язано, можливо, з прискореним розпадом еритроцитів, яке є характерним механізмом розвитку свинцевої анемії [8]. Як відомо, іони Fe (II) являються одним із компонентів системи індукції ПОЛ в мембраних структурах, іони цинку мо-

Таблиця 4. Вміст (мг/100 г вологої тканини) цинку, заліза, міді в органах щурів при свинцево-стронцієвій інтоксикації та дії фlamікару ($M \pm m$)

Об'єкт дослідження	Контроль	Після інтоксикації через 20 діб	Курс фlamікару
Цинк			
Печінка	4,96±0,248	3,53±0,218*	4,28±0,392
Нирки	1,92±0,985	1,95±0,134	1,94±0,210
Селезінка	1,98±0,742	1,94±0,142	2,00±0,318
Залізо			
Печінка	84,0±8,60	57,2±2,10*	79,0±2,00**
Нирки	27,6±1,06	24,5±0,56	25,6±1,90
Селезінка	52,0±1,00	70,0±3,98*	60,0±0,92
Мідь			
Печінка	1,16±0,057	1,06±0,39	1,27±0,058
Нирки	0,71±0,028	0,62±0,020*	0,61±0,027*
Селезінка	0,36±0,031	0,28±0,022	0,30±0,018

жуть виявляти вплив на активність ключового ферменту антиоксидантного захисту - супероксиддисмутази.

Коливання пулу мікроелементів у тканинах досліджуваних органів при ССтІ впливає, ймовірно, на активність процесів ПОЛ - на початковому етапі ССтІ відмічається різке стимулювання ліпоперекислення, а потім ліпоперекисдація пригнічується у всіх органах за винятком селезінки щурів, що, можливо, пов'язане з високою ненасиченістю ліпідів селезінки [12] і накопиченням в ній іонів заліза.

Таким чином, проведені дослідження дозволили вперше виявити вираженні впливи хімічних факторів зовнішнього середовища, а саме ССтІ на стан процесів ліпоперекислення в експериментальних тварин.

Забруднення навколошнього середовища, ґрунту, питної води свинцем і стронцієм викликає за сучасних умов посилення процесів вільно-радикального окислення, які призводять до деструктивних змін біомембрани і які є універсальними факторами ініціації розвитку патологічних процесів. Введення фlamікару протягом 2 тиж на фоні ССтІ допомагало нормалізації процесів ліпоперекислення в життєво важливих органах щурів, перш за все, в селезінці (див. табл. 2). Зміни інтенсивності ПОЛ, які спостерігаються, носять компенсаторний характер і спрямовані на підтримку клітинного гомеостазу та стабілізацію мембранозв'язаних процесів. Крім того, як показали наші дослідження, фlamікар має властивості, що допомагають виведенню інкорпорованих катіонів свинцю і стронцію. Фlamікар істотно знижує вміст свинцю в крові, печінці, в стегновій кістці щурів. У селезінці, серці дослідних

тварин споєві тканини інкорпоровані практично не вмістом свого введення в серці, нирках, мозку суттєво нижче.

Таким чином, властивості, зокрема тимізуючи програми в дослідженнях важких металів.

Отримані результати природного походження сприяли високому захисту органів від процесів перекислення.

N.N.Yurzhenko
LIPOPEROXIDATION
AND CORRECTION

Using the modern methods found out, that the activity of lipoperoxidation of the activity of the organs was less in kidney than in liver. In intoxication with lead, the activation of lipoperoxidation was observed in all internal organs except the heart. Mountain ash, which contains polyphenols, incorporated into the membranes of the cells, activates the enzymes of the lipid peroxidation. The activation was observed in the heart, liver, kidney and spleen.

National Medical University

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Биохимические методы определения свинца в организме. - С.-Петербург, 1969. - С. 12.
2. Владимиров Ю.А., Ершов Ю.А. Оксидативные процессы в организме. - М.: Наука, 1984. - С. 15.
3. Гончарук И.И., Ершов Ю.А. Биохимия и физиология. - № 9. - С. 53.
4. Губский Ю.И., Ершов Ю.А. Биохимия на ДНК-протеиновом комплексе. - М.: Наука, 1984. - С. 15.
5. Ершов Ю.А., Гончарук И.И. Биохимия печени крысы. - М.: Медицина, 1984. - С. 15.
6. Ершов Ю.А., Гончарук И.И. Биохимия и физиология внутренних металлов и металлоидов. - М.: Медицина, 1984. - С. 15.

тварин спостерігається тенденція до зниження концентрації інкорпорованих іонів свинцю (на 22 і 29 % відповідно), але препарат практично не впливає на вміст свинцю в нирках щурів. Після курсового введення фламікару концентрація стронцію зменшується в серці, нирках, крові щурів. Вміст стронцію в стегновій кістці при цьому суттєво не змінюється.

Таким чином, доведено, що фламікар має виражені антиоксидантні властивості, він добре впливає на організм щурів при ССтІ, оптимізуючи процеси ліпопероксидації, які викликані хімічними факторами в дослідних тварин, і допомагає виведенню інкорпорованих іонів важких металів.

Отримані результати свідчать про можливе використання препарату природного походження фламікару для профілактичних заходів у непріятливому екологічному середовищі, що склалося в Україні, для захисту організму від токсичної дії важких металів та індукованих процесів перекисного окислення.

N.N.Yurzhenko

LIPOPEROXIDATION IN PB-SR INTOXICATION AND CORRECTION BY PHLAMICARE

Using the model systems of Pb-Sr intoxication on the white rats was found out, that incorporated Pb and Sr had influenced on the activity of lipoperoxidation in tissue of rat's internal organs. The intensification of the activity of lipoperoxidation was observed in liver, heart, spleen, less in kidneys after five days Pb-Sr-intoxication. Twenty-days Pb-Sr intoxication was accompanied the depression of the activity of lipoperoxidation in liver, heart, kidneys; the activity of lipoperoxidation's activation was continued in spleen. Using phlamicare-polyextract of mountain ash, is resulted in normalisation of lipoperoxidation in rat's internal organs during Pb-Sr intoxication and contributed to removing of incorporated Pb and Sr.

National Medical University, Kiev

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Биохимические методы исследования в клинике / Под ред. Покровского А.А. - М.: Медицина, 1969. - С. 308-309.
2. Владимиров Ю.А., Арчаков А.И. Перекисное окисление липидов в биологических мембранах. - М.: Наука, 1972. - 252 с.
3. Гончарик И.И. О радиоактивном стронции // Здравоохранение Беларуссии. - 1991. - № 9. - С. 53-56.
4. Губский Ю.И., Левицкий Е.Л., Ленчевская Л.К., Вистунова И.Е. Влияние хлористого кадмия на ДНК-, РНК-полимеразную активность и переокисление липидов фракций хроматина печени крыс // Укр. биохим. журн. - 1993. - № 15. - С. 112-115.
5. Ершов Ю.А., Плетнева Т.В. Механизмы токсического действия неорганических соединений. - М.: Медицина, 1989. - 272 с.
6. Ершов Ю.А., Кублик Л.Н., Плетнева Т.В., Эйдус Л.Х. Токсическое действие солей тяжелых металлов на интактные и облученные культурируемые клетки млекопитающих // Бюл. эксперим. биологии и медицины. - 1992. - № 3. - С. 280-283.

Зміни вмісту активності лі і γ-глутаміл при експери

7. Купраш Л.П. Достижения и перспективы создания гериатрических препаратов природного происхождения // Медицина Украины. - 1995. - № 3. - С. 46-47.
8. Ландриган Ф. Современная проблема эпидемиологии и токсикологии профессионального воздействия свинца // Гигиена труда и проф. заболеваний. - 1991. - № 6. - С. 25-27.
9. Левина Э.Н. Значение накопления металлов в клетке // Актуальные проблемы гигиенической токсикологии. - М.: Медицина, 1980. - С. 53-66.
10. Легостаева Е.Г. К вопросу о биохимических показателях крови и мочи у рабочих, подвергавшихся хроническому воздействию повышенных концентраций свинца // Гигиена труда и проф. заболеваний. - 1991. - № 18. - С. 31-34.
11. Мур Дж.В., Рамамуртга С. Тяжелые металлы в природных водах. - М.: Мир, 1987. - 288 с.
12. Полякова Н.В., Шишикина Л.Н. Воздействие γ-радиации разной мощности на процессы перекисного окисления липидов в тканях мышей // Радиац. биология. Радиоэкология. - 1995. - 35, № 2. - С. 181-188.
13. Рибаров С., Бенов Л., Бенчев И. Гемолитическое действие свинца в опытах *in vitro* // Фармакология и токсикология. - 1989. - № 9. - С. 620-621.
14. Стальная И.Д., Гаршишили Г.Г. Метод определения малонового диальдегида с помощью тиобарбитуровой кислоты. - В кн.: Современные методы в биохимии. - М.: Медицина, 1977. - С. 66-68.
15. Уильямс Р.Д. Связывание ионов металлов с мембранными и его последствия. - В кн.: Биологические мембранны. - М.: Атомиздат, 1978. - С. 118-136.
16. А. с. 1405810 СССР, МКИ A61B5/00. Способ определения прижизненного повреждения тканей (с использованием атомно-абсорционного метода) / Концевич И.А., Михайличенко Б.В., Юрченко Н.Н. - Опубл. 1988. Бюл. № 24.
17. Miller D.M., Buettner G.R., Aust S.D. Transition metals as catalysts of autoxidation reactions // Free Radical Biol. Med. - 1990. - 8, № 1. - Р. 95-108.
18. Nakagawa K. Decreased glutation-S-transferase activity in mice livers by acute treatment with lead, independent of alteration in glutation content // Toxicol Lett. - 1991. - 56, № 1-2. - Р. 13-17.

Нац. мед. ун-т,
Київ

Матеріал надійшов
до редакції 24.02.97

С целью мої
воздействию
сикации мон
ция, активн
сыворотке кр
час после све
одацетатной
костных изо
стрых» гипер
косвенные сві
ляют предпо
относительн
за артерий.
кальция крові
шения регуля
мышечных кл
чающим мет
фикацию сти

Вступ

Особлива фо
Monckeberg [
залишається г
нетичної суті
редній оболон
еластичних ст

Аналіз мек
стовуються п
монойодацетат
виток цієї ф
сивним пошк
ням гладеньк
а також гіпер
регуляції кон
пошкодженні
дефіциті АТФ

Ключовою
середньої обо